

כשיקהה המקום הזה

א.

וכשִׁיקְהָהּ הַמָּקוֹם הַזֶּה הַנִּרְעָד
מְנַעֲרֵיו לְהַפִּיק צֶלֶל, נִגּוֹן
בְּעָרֵב יָמָיו, תִּסְגְּרָנָה הַהֲבָרוֹת
הַפְּתוּחוֹת מְאֹלֶיהֶן וְנִדְעֵ כִּי
כֵן חֲלוּף הוּא הַמָּקוֹם הַזֶּה.
וְכִשְׁיַעֲטָה הַמָּקוֹם הַזֶּה צְפוּי
בְּלִתֵּי חֲדִיר וּמִיתְרֵי עוֹגֵב הַגּוֹף
יִקְפְּאוּ תְלוּיִים עַל חוּט הַשְּׁעָרָה
וְדַמְעָה קְפוּצָה תִּאָּצֵר עִמָּם בְּמַרְזֵב
הַעֵין, אִזְ נִדְעֵ כִּי לֹא בְּשָׂמִים
הִיא, כִּי קָרוֹב הַדְּבָר בְּפִינוּ
וְנִאֲלֵם מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה.

ב.

וְחֹר גְּדוֹל יִפְעַר בְּגוֹף
וְלֹא יוּכַל עוֹד לַעֲצֹר
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּלוֹת לְעוֹף
כְּעִגְוֵי הַכְּתָר אֶל הָאוֹר.
אִז נִדְעֵ כִּי בְּנוֹת חֲלוּף הֵן
הַהֲבָרוֹת הַפְּתוּחוֹת
רַק מִיתְרֵינוּ הַקְּרוּעִים
זוֹכְרִים וּמְנַגְּנִים אֶתְהָ
וּבָהּ